TIESAS RĪKOJUMS (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta)

2023. gada 30. janvārī*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Apelācijas sūdzību pieļaujamība – Tiesas Reglamenta 170.b pants – Pieteikums, kurā pierādīta izvirzītā jautājuma nozīmība Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai – Apelācijas sūdzības pieļaujamība

Lietā C-580/22 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2022. gada 1. septembrī iesniegusi

bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH, Bonna (Vācija), ko pārstāv *T. Wendt*, *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*),

atbildētājs pirmajā instancē,

Bayerischer Rundfunk, Minhene (Vācija),

Hessischer Rundfunk, Frankfurte pie Mainas (Vācija),

Mitteldeutscher Rundfunk, Leipciga (Vācija),

Norddeutscher Rundfunk, Hamburga (Vācija),

Rundfunk Berlin-Brandenburg, Berlīne (Vācija),

Saarländischer Rundfunk, Zārbrikene (Vācija),

Südwestrundfunk, Mainca (Vācija),

Westdeutscher Rundfunk Köln, Ķelne (Vācija),

Radio Bremen, Brēmene (Vācija),

* Tiesvedības valoda – vācu.

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā tiesneša referenta priekšlikumu un uzklausījusi ģenerāladvokātu Dž. Pitrucellu [*G. Pitruzzella*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar apelācijas sūdzību *bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 16. jūnija rīkojumu *bonnanwalt/EUIPO – Bayerischer Rundfunk* u.c. ("tagesschau") (T-83/20, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums", EU:T:2022:369), ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās prasību atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas otrās padomes 2019. gada 12. decembra lēmumu lietā R 1487/2019-2 attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanas procedūru starp *bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft* un personām, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

Par pieteikumu par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu

2 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58.a panta pirmo daļu apelāciju par Vispārējās tiesas nolēmumu, kas attiecas uz *EUIPO* neatkarīgas apelācijas padomes lēmumu, izskata vienīgi tad, ja Tiesa iepriekš ir atzinusi šīs apelācijas pieļaujamību.

3 Saskaņā ar šo statūtu 58.a panta trešo daļu apelāciju atzīst par pieļaujamu – pilnībā vai daļēji – atbilstoši Tiesas Reglamentā precizētajai kārtībai tad, ja tajā tiek izvirzīts jautājums, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai.

4 Saskaņā ar šī reglamenta 170.a panta 1. punktu statūtu 58.a panta pirmajā daļā paredzētajās situācijās apelācijas sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībai pievieno pieteikumu par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu, kurā tas izklāsta apelācijas sūdzībā izvirzīto jautājumu, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai, un kurā ir iekļauti visi nepieciešamie elementi, lai Tiesa varētu lemt par šo pieteikumu.

5 Saskaņā ar minētā reglamenta 170.b panta 1. un 3. punktu Tiesa pēc iespējas ātrāk lemj par minēto pieteikumu, izdodot motivētu rīkojumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti

6 Lai pamatotu pieteikumu par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tās apelācijas sūdzībā esot izvirzīti jautājumi, kas ir nozīmīgi Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei un attīstībai.

7 Tā tas esot apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmajā daļā, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja galvenokārt pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā rīkojuma 33. un nākamajos punktos tā ir uzskatījusi, ka Tiesas judikatūra par advokāta neatkarību no klienta, kas it īpaši izstrādāta 2022. gada 24. marta spriedumā PJ un PC/*EUIPO* (C-529/18 P un C-531/18 P, EU:C:2022:218), ir piemērojama arī tad, ja klients ir juridiska persona.

8 Pakārtoti pirmā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējai tiesai vismaz esot bijis jāņem vērā, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.) 63. panta 1. punktā paredzētā [preču zīmes] atcelšanas procedūra kalpo vispārējām interesēm un ka šīs intereses atbilst jebkura iespējamā pārstāvja interesēm, tāpēc advokāts, kurš pārstāv pieteikuma par [preču zīmes] atcelšanu iesniedzēju, rīkojas arī savās interesēs.

9 Apelācijas sūdzības otrajā pamatā ir uzdots nozīmīgs jautājums par to, vai Vispārējai tiesai, pirms tā noraida prasību vai apelācijas sūdzību kā nepieņemamu, saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 47. pantu ir jāinformē attiecīgais lietas dalībnieks, lai ļautu tam tikt pienācīgi pārstāvētam, ja tas tā nav.

Tiesas vērtējums

10 Iesākumā jānorāda, ka tieši apelācijas sūdzības iesniedzējam ir jāpierāda, ka tā apelācijas sūdzībā izvirzītie jautājumi ir nozīmīgi Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai (rīkojums, 2021. gada 10. decembris, *EUIPO*/*The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

11 Turklāt, kā izriet no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58.a panta trešās daļas kopsakarā ar Tiesas Reglamenta 170.a panta 1. punktu un 170.b panta 4. punkta otro teikumu, šajā pieteikumā jāietver visi elementi, kas nepieciešami, lai Tiesa varētu lemt par apelācijas sūdzības pieļaujamību un, ja tā tiek atzīta par daļēji pieļaujamu, noteikt apelācijas sūdzības pamatus vai to daļas, uz kuriem ir jāattiecas atbildes rakstam uz apelācijas sūdzību. Proti, tā kā minēto statūtu 58.a pantā paredzētā iepriekšēja apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma mehānisma mērķis ir ierobežot Tiesas kontroli, to attiecinot vienīgi uz jautājumiem, kas ir nozīmīgi Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai, Tiesai apelācijas tiesvedībā jāizskata vienīgi tie pamati, kuros ir izvirzīti šādi jautājumi un kurus pierādījis apelācijas sūdzības iesniedzējs (rīkojumi, 2021. gada 10. decembris, *EUIPO*/*The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21. punkts, un 2022. gada 16. novembris, *EUIPO*/*Nowhere*, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 24. punkts).

12 Tādējādi pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu katrā ziņā skaidri un precīzi jānorāda pamati, uz kuriem balstīta apelācijas sūdzība, ar tādu pašu precizitāti un skaidrību jāformulē tiesību jautājums, kas izvirzīts katrā pamatā, jāprecizē, vai šis jautājums ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai, un konkrēti jānorāda iemesli, kādēļ šis jautājums ir nozīmīgs attiecībā uz izvirzīto kritēriju. Runājot īpaši par apelācijas sūdzības pamatiem, pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu ir jāprecizē Savienības

tiesību norma vai judikatūra, kas būtu tikusi pārkāpta ar pārsūdzēto spriedumu, īsumā jāizklāsta, kā izpaužas tiesību kļūda, kuru, kā apgalvots, pieļāvusi Vispārējā tiesa, un jānorāda, kādā mērā šī kļūda ir ietekmējusi pārsūdzētā sprieduma iznākumu. Ja apgalvotā tiesību kļūda izriet no judikatūras pārkāpuma, pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu īsumā, taču skaidri un precīzi ir jāizklāsta, pirmkārt, kur rodama apgalvotā pretruna, norādot gan pārsūdzētā sprieduma vai rīkojuma punktus, kurus apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējs, gan Tiesas vai Vispārējās tiesas nolēmuma punktus, kas nebūtu tikuši ievēroti, un, otrkārt, jāmin konkrēti iemesli, kādēļ šāda pretruna izraisa jautājumu, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai (rīkojums, 2021. gada 10. decembris, *EUIPO*/*The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

13 Šajā gadījumā, pirmām kārtām, jākonstatē, ka pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu ir precīzi un skaidri norādīti divi pamati, kas attiecas, pirmkārt, uz Tiesas judikatūras par Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta trešo daļu nepareizu piemērošanu un, otrkārt, uz Hartas 47. panta pārkāpumu.

14 Otrām kārtām, jānorāda, ka pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu attiecībā uz pirmo pamatu ir juridiski pietiekami norādīts, kā izpaužas apgalvotā kļūda, kas izriet no judikatūras neievērošanas, un kādā mērā šī apgalvotā kļūda ietekmējusi pārsūdzētā rīkojuma iznākumu, un minēti konkrēti iemesli, kuru dēļ šāda kļūda, ja tā ir pierādīta, izraisa jautājumu, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai. Proti, no pieteikuma izriet, ka apgalvotā kļūda izpaužas tādējādi, ka 2022. gada 24. marta sprieduma PJ un PC/*EUIPO* (C-529/18 P un C-531/18 P, EU:C:2022:218) 81. punktā izstrādātā judikatūra, saskaņā ar kuru situācijā, kad klients, kas ir fiziska persona, pats ir advokātu biroja partneris un dibinātājs un tādējādi var faktiski kontrolēt līdzstrādnieku, ir jāuzskata, ka saikne, kas pastāv starp advokātu līdzstrādnieku un klientu partneri, ir tāda, kas acīmredzami apdraud advokāta neatkarību, pārsūdzētā rīkojuma 33. un nākamajos punktos ir attiecināta uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, kas ir juridiska persona. Saskaņā ar minēto pieteikumu, ja šāda kļūda tiktu konstatēta, prasība Vispārējā tiesā būtu pieņemama.

15 Atbilstoši tam, ka pierādīšanas pienākums ir pieteikuma par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu iesniedzējam, apelācijas sūdzības iesniedzējam jāpierāda, ka neatkarīgi no tiesību jautājumiem, uz kuriem tas norāda apelācijas sūdzībā, tajā ir izvirzīts viens vai vairāki jautājumi, kas ir nozīmīgi Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai, un šī kritērija tvērums pārsniedz pārsūdzētā sprieduma robežas un galu galā – apelācijas sūdzības robežas (rīkojums, 2022. gada 16. novembris, *EUIPO*/*Nowhere*, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

16 Šāds pierādījums pats par sevi nozīmē, ka ir jāpierāda gan šo jautājumu esamība, gan nozīmīgums, balstoties uz konkrētiem un attiecīgajai lietai atbilstošiem elementiem, nevis tikai uz vispārīga rakstura apsvērumiem (rīkojums, 2022. gada 16. novembris, *EUIPO*/*Nowhere*, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Izskatāmajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, pirmajā pamatā formulē jautājumu, ar ko būtībā tā vēlas noskaidrot, vai 2022. gada 24. marta sprieduma PJ un PC/*EUIPO* (C-529/18 P un C-531/18 P, EU:C:2022:218) 81. punktā izstrādātā judikatūra par Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta trešās daļas piemērošanu nozīmē, ka acīmredzams advokāta neatkarības pārkāpums tiek pieļauts arī tad, ja klients ir juridiska persona, kuras vadītājs ir advokātu biroja īpašnieks, kas nodarbina šo klientu pārstāvošo advokātu.

18 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka pirmajā pamatā uzdotais tiesību jautājums pārsniedzot tā robežas, jo atbilde uz šo jautājumu sniegšot norādes par klienta pārstāvību un tādējādi par prasības pieņemamību, būtiski pārsniedzot preču zīmju tiesību jomu. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja izklāsta konkrētus iemeslus, kuru dēļ šis jautājums ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai.

19 Trešām kārtām, attiecībā uz apelācijas sūdzības otrajā pamatā uzdoto jautājumu jākonstatē, ka pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu ir juridiski pietiekami norādīts, kā izpaužas apgalvotā kļūda, kas izriet no judikatūras neievērošanas, un kādā mērā šī apgalvotā kļūda ir ietekmējusi pārsūdzētā rīkojuma iznākumu, un minēti konkrēti iemesli, kuru dēļ šāda kļūda, ja tā ir pierādīta, izraisa jautājumu, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai.

20 Proti, no šī pieteikuma izriet, ka apgalvotā tiesību kļūda būtībā izpaužas tādējādi, ka Vispārējā tiesa neesot informējusi [apelācijas sūdzības iesniedzēju], ka to pienācīgi nepārstāv advokāts Vispārējās tiesas Reglamenta 51. panta 1. punkta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta trešās un ceturtās daļas izpratnē, ne arī esot ļāvusi tai tikt pienācīgi pārstāvētai. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja juridiski pietiekami paskaidro, ka pārsūdzētā rīkojuma iznākumu ir ietekmējis tas, ka pirms tās prasības nepieņemamības konstatēšanas Vispārējā tiesa nav devusi tai iespēju laikus nomainīt pārstāvi. Proti, pretējā gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu varējusi novērst prasības atzīšanu par nepieņemamu.

21 Visbeidzot, pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja formulē otrajā pamatā izvirzīto jautājumu, ar ko būtībā tā vēlas noskaidrot, vai gadījumā, ja Vispārējās tiesas ieskatā lietas dalībnieku pienācīgi nepārstāv advokāts Vispārējās tiesas Reglamenta 51. panta 1. punkta, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta trešās un ceturtās daļas un Hartas 47. panta izpratnē, Vispārējai tiesai pirms lēmuma, ar ko tā noraida šo prasību, pieņemšanas par šo situāciju ir jāinformē minētais lietas dalībnieks un jāļauj tam tikt pienācīgi pārstāvētam. Otrkārt, no pieteikuma par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu izriet, ka Vispārējās tiesas iespējama pienākuma ļaut prasītājam nomainīt pārstāvi, pirms tiek konstatēta tā prasības nepieņemamība, nozīmīgums pārsniedz tikai pārsūdzētā rīkojuma robežas. Šajā ziņā jānorāda, ka šis jautājums nav saistīts ar konkrētu Savienības tiesību jomu, bet attiecas uz visiem Vispārējā tiesā izskatāmajiem strīdiem, kuros jānodrošina advokāta pārstāvība Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta trešās daļas izpratnē kopsakarā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu.

22 Ņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtos pierādījumus, jākonstatē, ka tās pieteikumā par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu ir pietiekami juridiski pierādīts, ka apelācijas sūdzībā ir izvirzīti jautājumi, kas ir nozīmīgi Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai.

23 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir pilnībā pieļaujama.

Par tiesāšanās izdevumiem

24 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 170.b panta 4. punktu, ja apelācijas sūdzība ir atzīta par pilnībā pieļaujamu atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 58.a panta trešajā daļā izklāstītajiem kritērijiem, tiesvedība turpinās saskaņā ar šī reglamenta 171.–190.a pantu.

25 Saskaņā ar minētā reglamenta 137. pantu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā atbilstoši šī reglamenta 184. panta 1. punktam, lēmumu par tiesāšanās izdevumiem ietver spriedumā vai rīkojumā par tiesvedības izbeigšanu.

26 Līdz ar to, tā kā pieteikums par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu ir apmierināts, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) izdod rīkojumu:

1) Apelācijas sūdzība ir pieļaujama.

2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]